

Received: 20 October 2019
Revised: 11 December 2019
Accepted: 20 December 2019
Published: 31 December 2019

NORMATIVE AND INSTITUTIONAL APPROACH TO COUNTERACTING MIGRATION THREATS IN THE EU

NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE

Joanna Lubimow

PhD, Faculty of Administration and National Security
The Jacob of Paradies University in Gorzow Wielkopolski / Poland
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4530-402X>
* *Corresponding author*: e-mail: jlubimow@gmail.com

Abstract:

The result of integration processes implying the establishment of the EU was the creation of an area of free movement. Population flows "to" and "within" the European Union, which is a set of interests of the Member States and the entire integration group, create a challenge for the entire system. By creating a "system without borders", the European Union has impaired the territorial sovereignty of the member states. Safe external and internal borders, and thus a secure Europe are possible thanks to the cooperation of the Community and the individual Member States, whose normative and institutional foundations guarantee the effectiveness of the system. Cooperation must be deepened and intensified application to the needs arising from the challenges arising from migration processes.

Keywords: threats, migration, normative regulations, institutions.

Streszczenie:

Efektom procesów integracyjnych implikujących ukonstytuowanie się UE, było powstanie obszaru swobodnego przemieszczania się. Przepływy ludności „do” oraz „w ramach” Unii Europejskiej, która stanowi zbiór interesów państw członkowskich oraz całego ugrupowania integracyjnego, tworzą wyzwanie dla całego układu.

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

 This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA
ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

DOI: [10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

Unia Europejska tworząc „system bez granic” upośledziła terytorialną suwerenność państw członkowskich. Bezpieczne granice zewnętrzne i wewnętrzne, a tym samym bezpieczna Europa możliwe są dzięki współdziałaniu Wspólnoty i poszczególnych państw członkowskich, której podstawy normatywne i instytucjonalne są gwarantem efektywności systemu. Kooperacja musi być pogłębiana i intensyfikowana stosowanie do potrzeb wynikających z wyzwań płynących z procesów migracyjnych.

Słowa kluczowe: zagrożenia, migracja, regulacje normatywne, instytucje.

Główny zarys problemu i jego związku z ważnymi kwestiami naukowymi i praktycznymi

Komisja Europejska (Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Europejskiej Strategii Bezpieczeństwa) poruszając kwestię bezpieczeństwa zwraca uwagę, iż zagrożeniem pewności i spokoju, jest terroryzm, handel ludźmi i międzynarodowa przestępczość zorganizowana, które są powiązane z nielegalną migracją. „Zjawisko nielegalnej migracji uwidocznilo problem z zarządzaniem granicami UE w płaszczyźnie prawnej, instytucjonalnej, funkcjonalnej, a także technicznych środków zapewniania bezpieczeństwa na granicach”(Trybulska J, 2016, s. 105).

W związku z rosnącym zainteresowaniem przyjazdem i pobytem na terenie Wspólnoty, Komisja Europejska pod koniec 2011 roku przedstawiła ocenę globalnego podejścia do kwestii migracji (Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Globalne podejście do kwestii migracji i mobilności). Realizacja zaprezentowanego w dokumencie stanowiska miała zostać zrealizowana zgodnie z priorytetami, wśród których znajdowało się również zapobieganie nielegalnej migracji i handlowi ludźmi oraz ograniczanie tych procederów. Perspektywa obejmowała całościowe i kompleksowe postrzeganie problematyki przeciwdziałania zagrożeniom determinowanym zjawiskiem migracji. Komunikat zwraca uwagę, iż bezpieczeństwo migracji zaburzone jest działaniami „poza legalnymi ramami”. W związku z tym współpraca w tej dziedzinie w ramach Unii Europejskiej ma kluczowe znaczenie, podobnie jak wzmacnianie partnerstwa z państwami trzecimi w celu zagwarantowania, aby migracja mogła przebiegać w sposób uporządkowany. Migracja wpisuje się w szerszy kontekst polityczny, ekonomiczny, społeczny, dotyczący bezpieczeństwa. Szeroka analiza tej problematyki oznacza, że migrację należy także rozpatrywać w połączeniu ze zorganizowaną przestępczością oraz brakiem państwa prawa i sprawiedliwości, dla których to zjawisk powyką jest korupcja i nieodpowiednie regulacje.

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

Analiza najnowszych badań, aktów prawnych i literatury przedmiotu, w których podjęto omówienie podjętej problematyki

W „Globalnym podejściu do kwestii migracji i mobilności” skoncentrowano się na kilku priorytetach. Pierwszy z nich dotyczył dzielenia się umiejętnościami, zdolnościami i zasobami w ramach współpracy między państwami dla zapobieżenia handlowi, przemytowi i nielegalnej migracji przeprowadzenia readmisji i powrotów, a także wzmocnienia zintegrowanego zarządzania granicami. Kolejny cel dotyczył współpracy w zakresie bezpieczeństwa, dokumentów oraz wprowadzenia ułatwień wizowych. Następne zadanie to inicjatywa na rzecz zapewnienia lepszej ochrony ofiarom handlu ludźmi i wzmocnienia ich pozycji. Za ważny aspekt uznano monitorowanie wdrażania przez państwa członkowskie prawa UE, w tym dyrektyw w sprawie powrotów i kar dla pracodawców. Dlatego uznano również za niezbędne, strategiczne wykorzystanie nowych możliwości stojących przed agencją Frontex i bardziej kompleksową tematycznie wymianę informacji pomiędzy urzędnikami łącznikowymi ds. imigracji a ich odpowiednikami w większej liczbie krajów partnerskich. Do realizacji tak sformułowanego celu autorzy założyli, iż trzeba wykorzystać instytucje powołane do realizacji zadań z zakresu mobilności ludzi, zarówno w zakresie kontroli przepływów, jak również skuteczniejszej wymiany informacji na temat migracji i przestępczości zorganizowanej.

Orientacja zaprezentowana w „Globalnym podejściu do kwestii migracji i mobilności” zapoczątkowała kompleksowe spojrzenie na proces mobilności oraz zapobiegania zjawiskom definiowanym jako zagrożenia czy ryzyka, a determinowanym przepływami ludzi.

Cele i metody badawcze podjęte w analizie tematu

Celem niniejszego artykułu jest analiza normatywnych oraz instytucjonalnych gwarancji bezpieczeństwa związanych z mobilnością ludności do Unii Europejskiej. W związku z utrzymującym się zainteresowaniem Europą, jako miejscem docelowym osób migrujących konieczne jest stworzenie podstaw normatywnych w zakresie przeciwdziałania zagrożeniom towarzyszącym mobilności. Rozwiązania instytucjonalne oraz system prawny stanowią element wyjściowy dla efektywności systemu bezpieczeństwa UE obejmującego podsystem ochrony granic. Ze względu na ewolucję procesu migracji oraz towarzyszących jest wyzwani krytyczna analiza mająca na celu wskazanie zmian niezbędnych w obszarze rozpatrywanej problematyki determinuje efektywność systemu ochrony granic.

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

 This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

Autorka skupiła się analizie podstaw normatywnych oraz instytucjonalnych dotyczących przeciwdziałania zagrożeniom migracyjnym w UE ze względu na ich znacznie w kontekście kryzysu zasady solidarności oraz relokacji migrantów w UE.

Rozwiązanie postawionego problemu i jego weryfikacja wymagała zastosowania metody empirycznej badania obrazującej aspekt funkcjonalny prawa oraz metody teoretycznych, tj. analizy i wnioskowania.

Refleksja nad działaniem prawa zwiększa pole badawcze poprzez włączenie w spektrum bezpośredniego zainteresowania zjawisk społecznych czy też wartości związanych z daną gałęzią prawa.

Badaniami nad zaprezentowaną problematyką podjęli w Polsce: Szachon-Pszenny A., (2018); Balawajder G., (2017); Krupa A., Tendera-Właszczuk H., (2009); Trubalska J., 2016; Moraczewska A. (2006).

Prezentacja przeprowadzonej analizy. Dyskusja

Normatywne ujęcie przeciwdziałania zagrożeniom migracyjnym

Efektom utworzenia „obszaru bez granic” jest gwarancja swobodnego przepływu osób, ukonstytuowana w prawie UE i potwierdzona w drodze inkorporacji *quasi Schengen* do prawa unijnego. „Wyraża się to przede wszystkim w dwóch definicjach traktatowych: rynku wewnętrznego oraz przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości” (Szachon – Pszenny A., 2018, s. 65). Zgodnie z art. 26 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym jest zapewniony swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału. Charakterystyka przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości wynika z art. 67 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i określona jest, jako obszar bez granic wewnętrznych, w którym zagwarantowana jest swoboda przepływu osób w powiązaniu z właściwymi środkami w odniesieniu do kontroli granic zewnętrznych, azylu, imigracji, jak również zapobiegania i zwalczania przestępczości. Regulacje normatywne w ramach przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości gwarantują brak kontroli na granicach wewnętrznych, wspólną politykę w dziedzinie azylu, imigracji i kontroli granic zewnętrznych. Odpowiedzialność państw członkowskich w wymienionych obszarach realizowana jest na zasadzie solidarności (Art. 67 ust. 2 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej). Z kolei w art. 77 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej podkreślono, że Unia rozwija politykę mającą na celu zapewnienie braku jakichkolwiek kontroli osób, niezależnie od ich przynależności państwowej, przy przekraczaniu przez nie granic

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

wewnętrznych oraz zapewnienie kontroli osób i skutecznego nadzoru przy przekraczaniu granic zewnętrznych.

Polityka zintegrowanego zarządzania granicami opiera się na powołanych artykułach 67 i 77 Traktatu Lizbońskiego. Bazuje również „na założeniach dorobku Schengen, co oznacza, że można ją uznać za pochodną funkcjonowania Strefy Schengen. Należy również zauważyć, że stanowi ona jeden z najważniejszych filarów działań Unii Europejskiej w zakresie zachowania właściwego poziomu kontroli i ochrony granic zewnętrznych” (Balawajder G, 2017, s. 206).

Priorytet obejmujący problematykę mobilności jest częścią działań normatywnych od początku powstania wspólnej polityki migracyjnej w roku 1999. Kompetencje wspólnotowe w tej dziedzinie wprowadził Traktat Amsterdamski w tytule IV, pt. Wizy, azyl, imigracja i inne polityki związane ze swobodnym przepływem osób. W art. 62 TUE określono podstawę prawną przyszłych regulacji związanych z kontrolą granic i polityką wizową, natomiast art. 63 TUE stanowi bezpośrednie źródło dla aktów dotyczących nielegalnej imigracji i nielegalnego pobytu, z repatriacją nielegalnych imigrantów włącznie (Tendery-Właszczuk H., red., 2009, s. 7).

Analiza unormowań prawnych związanych z tematyką nielegalnej migracji wymaga eksploracji aktów normatywnych dotyczących problematyki obejmującej tworzenie podstaw instytucjonalnych i technicznych dla przeciwdziałania niezgodnemu z prawem przekraczaniu granicy. W związku z tym istotne znacznie dla dociekań miało porozumienie z Schengen włączone do prawa unijnego na mocy Traktatu Amsterdamskiego. Najistotniejszym aktem prawa wtórnego wyznaczającym ramy funkcjonowania strefy Schengen jest Kodeks Graniczny przyjęty w roku 2006 Rozporządzeniem (WE) nr 526/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającym wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice.

Rozważając kwestię priorytetów problematyki mobilności Komunikat Komisji Europejskiej z 19 lipca 2006 r., przeprowadził analizę ośmiu najważniejszych obszarów powiązanych z tematyką nielegalnej migracji. Wśród dylematów opisanych w dokumencie znalazły się:

- zintegrowane zarządzanie granicami zewnętrznymi UE,
- zabezpieczenie dokumentów podróży i tożsamości,
- przeciwdziałanie handlu ludźmi,
- współpraca z państwami trzecimi,
- regulacje dotyczące pobytu i legalności zatrudnienia,
- polityka powrotów migrantów,

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

– wymiana informacji (Krupa A., Tendera-Właszczuk H., 2009, s. 76).
Ochrona granic oraz wzmocnienie działań w tej dziedzinie uwzględnione zostało już w roku 2002 w dwóch dokumentach wydanym przez Radę Unii Europejskiej „Planie zarządzania granicami zewnętrznymi krajów członkowskich Unii Europejskiej” oraz „Komunikacie Komisji Europejskiej na temat wspólnego zarządzania granicami zewnętrznymi krajów członkowskich UE”. Rezultatem rozważań podjętych przez instytucje Unii Europejskiej było powołanie na mocy Rozporządzenia Rady Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskich (Frontex). Komunikat Komisji traktował w kontekście ochrony granic zewnętrznych problematykę rozwiązań technologicznych, które należałoby zastosować na zewnętrznych granicach UE. Odnosi się to przede wszystkim do danych biometrycznych, odcisków palców, w tym zdjęć cyfrowych oraz tworzenia baz danych. Dane biometryczne wykorzystano do stworzenia zabezpieczeń dokumentów podróży, co uregulowane zostało w Rozporządzeniu Rady (WE) 2252/2004 w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez Państwa Członkowskie. Prawo do inicjowania współpracy operacyjnej między państwami członkowskimi i państwami trzecimi w ramach stosunków zewnętrznych Unii przyznane zostało Agencji w na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1168/2011.
Analizując dokumenty wspólnotowe należy również wymienić Decyzję Rady z 2004 r. w sprawie utworzenia Systemu Informacji Wizowej (Visa Information System - VIS), która zdeterminowała utworzenie systemu na szczeblu Wspólnot oraz krajów członkowskich. Projektując i realizując VIS wzorowano się na rozwiązaniach technicznych SIS II. Kolejne regulacje dotyczące systemu VIS to decyzja Komisji 2006/752/WE z dnia 3 listopada 2006 roku ustanawiająca lokalizację Systemu Informacji Wizowej (VIS) w fazie jego rozwoju oraz decyzję Komisji 2006/648/WE z dnia 22 września 2006 roku ustanawiającą specyfikacje techniczne dotyczące norm przyjętych dla cech biometrycznych na potrzeby Wizowego Systemu Informacyjnego.
Następnym aspektem normowania, podjętym przez organy UE w istotnych kwestiach przeciwdziałania ryzykom związanym z mobilnością ludzi jest problematyka przepływu informacji pomiędzy krajami członkowskimi a instytucjami UE. Kraje członkowskie zainteresowane były wzmocnieniem współpracy oraz udoskonaleniem koordynacji działań podmiotów zajmujących się wymiarem sprawiedliwości w krajach członkowskich. „Realizacji tego celu najlepiej służyłoby utworzenie instytucji zajmującej się wsparciem technicznym procesu gromadzenia informacji, ich analizą

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

oraz publikacją, a także koordynacją współpracy na szczeblu operacyjnym oraz zarządzania bazami danych dotyczących ruchów migracyjnych” (Krupa A., Tendera-Właszczuk H., 2009, s. 73). Uwzględnienie tych dążeń umożliwiło powołanie Decyzją Rady z dnia 16 marca 2005 r. informatycznej sieci wymiany informacji ICONet. W komunikacie Komisji Europejskiej dotyczącym priorytetów polityki zwalczania nielegalnej migracji obywateli krajów trzecich, Komisja akcentowała konieczność współpracy w zakresie bieżącej wymiany informacji dla skutecznego zwalczania nielegalnej migracji. W komunikacie zaleca się również lepsze wykorzystanie sieci ICONet.

Zasady współpracy państw członkowskich z agencją Frontex oraz zasady wymiany informacji w związku z koniecznością znajomości sytuacji dla poprawy zdolności reagowania na granicach zewnętrznych umożliwiło Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2013 r. ustanawiające europejski system nadzorowania granic (EUROSUR). Usprawnienie przekazywania danych osób ubiegających się o azyl nastąpiło wraz z wydaniem Rozporządzenia Rady (WE) dotyczącego ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania konwencji dublińskiej.

Istotne znacznie dla problemu nielegalnej migracji miał Komunikat Komisji Europejskiej z dnia 22 listopada 2000 r. o wspólnotowej polityce migracyjnej, w którym zalecano stworzenie korzystniejszych warunków legalnego przepływu głównie w sferze zatrudnienia cudzoziemców. Poruszone kwestie zostały unormowane w:

- dyrektywie 2009/50/WE w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji,
- dyrektywie w sprawie jednego zezwolenia (2011/98/UE),
- dyrektywie 2014/36/UE regulującej warunki wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia zatrudnienia w charakterze pracownika sezonowego,
- dyrektywie 2014/66/UE ustanawiającej warunki wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa,
- dyrektywie (UE) 2016/801 w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair została przyjęta.

Problematyką związaną z legalnym wykonywaniem przez osoby migrujące pracy jest również obszar dotyczący zatrudniania przez pracodawców nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich. Tematykę tą poruszono w dyrektywie 2009/52/WE.

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

 This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

W dokumencie ujęte zostały kary i środki, które mają być stosowane przez państwa członkowskie wobec pracodawców.

Zagadnienie handlu ludźmi łącznie jest mobilnością, jako jedno z negatywnych konsekwencji niegodnego z prawem przekraczania granicy. Podstawą aktywności Unii Europejskiej w obszarze handlu ludźmi jest „Plan działania w dziedzinie dobrych praktyk, standardów i procedur dotyczących zwalczania i zapobiegania handlu ludźmi”, przyjęty przez Radę Unii Europejskiej w grudniu 2005 r.. Dokument rekomenduje takie działania jak: „informowanie społeczeństw o skali i specyfice zjawiska, utrudnianie przerzutu przez granicę, zmniejszenie popytu w krajach UE, zwiększenie efektywności na etapie dochodzenia, oskarżenia, pomocy ofiarom, bezpiecznego powrotu do kraju pochodzenia oraz reintegracji, a także wspieranie tego typu działań w krajach trzecich” (Krupa A., Tendera-Właszczuk H., 2009, s. 77). Problem handlu ludźmi, jako zjawisko łącznie z nielegalną migracją normuje dyrektywa 2011/36/UE w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar. Pakiet ten uzupełnia dyrektywa Rady 2004/81/WE przewidująca przyznanie dokumentu pobytowego ofiarom handlu ludźmi lub przemytu ludzi, które współpracują z właściwymi organami. Obok regulacji normatywnych Komisja przyjęła „Unijny plan działania na rzecz zwalczania przemytu migrantów na lata 2015-2020”.

W kwestii przeciwdziałania nielegalnemu przekraczaniu granicy UE przyjęła kilka aktów prawodawczych. Dyrektywa Rady 2002/90/WE zawierająca wspólną definicję przestępstwa ułatwiania nielegalnego wjazdu, tranzytu i pobytu, decyzja ramową 2002/946/WSiSW ustanawiającą sankcje karne za takie postępowanie.

W dyrektywie w sprawie powrotów (2008/115/WE), określono wspólne normy i procedury UE dotyczące powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich. W 2016 r. Parlament i Rada przyjęły rozporządzenie (UE) 2016/1953 w sprawie ustanowienia europejskiego dokumentu podróży do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich. Natomiast w roku 2017 r. opublikowano Podręcznik dotyczący powrotów (Zalecenie Komisji (UE) 2017/2338 z dnia 16 listopada 2017 r.) zawierający wytyczne dla właściwych organów państw członkowskich wykonujących zadania związane z powrotami. We wrześniu 2018 r. Komisja zaproponowała nową procedurę na granicach dla osób ubiegających się o azyl, bardziej przejrzysty tryb i przepisy mające na celu zapobieganie nadużyciom, skuteczne programy dobrowolnych powrotów, które mają zostać wprowadzone w państwach członkowskich, oraz jaśniejsze zasady dotyczące zatrzymania (Komunikat

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Rady, dnia 4.12.2018 r. COM(2018) 798 final).

Instytucjonalny aspekt przeciwdziałania zagrożeniom migracyjnym

Kolejny obszar aktywności na rzecz przeciwdziałania zagrożeniom migracyjnym dotyczy ujęcia instytucjonalnego zarządzania granicami. Odpowiedzialność zapewnienia bezpieczeństwa przypisana jest państwom członkowskim, które bezpośrednio zarządzają granicami zewnętrznymi Unii Europejskiej. Koordynowanie aktywności służb granicznych państw członkowskich UE leży w kompetencji Agencji Frontex (Domała M, 2011, s. 77-79). Europejski program w zakresie migracji (Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów Europejski COM (2015) 24 final), eksponuje, iż niezbędna jest gwarancja wspólnego zarządzania granicami będąca podstawą bezpieczeństwa transgranicznego w UE. „Pozostawienie spraw związanych z zarządzaniem granicami zewnętrznymi państwom członkowskim uwidocznilo w trakcie kryzysu problem braku solidarności państw, głównie w sferze praktycznego wdrażania procedur relokacji i przesiedleń. Stoi to w sprzeczności z obecną w dokumentach unijnych zasadą solidarności” (Trybalska J., 2016, s. 107-108).

W celu efektywnego funkcjonowania Strefy Schengen, powołana została instytucja wspierająca państwa członkowskie w realizacji celów obszaru „bez granic” - Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (dalej Frontex). Podstawą prawną funkcjonowania Frontexu jest Rozporządzenie Rady (WE) Ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskich oraz w Konwencja Wykonawcza do Układu z Schengen. „Frontex jest instytucją unijną, jednostką autonomiczną powołana do wspierania efektywnego zarządzania granicami zewnętrznymi państw członkowskich UE przez wykorzystanie swoich funkcji regulacyjnej, kontrolnej, operacyjnej” (Moraczewska A., 2006, s. 242). Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej tworzy strategię operacyjną i techniczną na rzecz wdrożenia zintegrowanego zarządzania granicami na poziomie Unii, nadzoruje funkcjonowanie kontroli granicznej na granicach zewnętrznych państw członkowskich oraz przeprowadza ocenę narażenia. Obok tego do głównych zadań Frontex należy:

- monitorowanie ruchów migracyjnych, zarządzanie granicami zewnętrznymi, przeprowadzanie analizy ryzyka i oceny narażenia,

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

 This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

- wspomaganie państw członkowskich w sytuacjach wymagających zwiększonej pomocy technicznej i operacyjnej na granicach zewnętrznych,
- zapewnianie pomocy technicznej i operacyjnej państwom członkowskim i państwom trzecim w akcjach poszukiwania i ratowania osób,
- tworzenie rezerwy szybkiego reagowania i rezerwy wyposażenia technicznego,
- w ramach zespołów wspierających zarządzanie migracjami na obszarach hotspottów rozmieszczanie zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz wyposażenia technicznego,
- rozmieszczanie niezbędnego wyposażenia oraz funkcjonariuszy straży granicznej i innych właściwych członków personelu z rezerwy szybkiego reagowania,
- współpraca z Europolem i Eurojustem,
- tworzenie zasobów obserwatorów przymusowych powrotów, eskorty przymusowych powrotów, zespołów interwencji powrotowych oraz specjalistów ds. powrotów,
- współpraca z Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa i Europejską Agencją Bezpieczeństwa Morskiego,
- wspomaganie państw członkowskich i państw trzecich w zakresie współpracy technicznej i operacyjnej, (Tracz-Dral J., 2018, s. 8).

Wszystkie działania Frontexu poprzedza analiza ryzyka. Agencja ocenia zagrożenia dla bezpieczeństwa granic UE, gromadzi dane na temat tendencji w obszarze nielegalnej imigracji i przestępczości transgranicznej na granicach zewnętrznych, w tym też handlu ludźmi. Obowiązkiem Agencji jest opracowanie wspólnego zintegrowanego modelu analizy ryzyka. Modelem posługuje się zarówno Agencja jak i państwa członkowskie. „Analiza ryzyka przedkładana jest Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji. Obejmuje ona kontrolę graniczną, nielegalne wtórne przepływy obywateli państw trzecich w Unii, zapobieganie przestępczości transgranicznej, a także analizę sytuacji w sąsiadujących państwach trzecich, dotyczącą przepływów migracyjnych w kierunku Unii” (Tracz-Dral J., 2018, s. 9). Jest sporządzana na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie, ze szczególnym uwzględnieniem danych statystycznych i operacyjnych oraz własnych danych wywiadowczych. Państwa członkowskie zobowiązane są do uwzględnienia ich w związku z planowanymi operacjami na granicach zewnętrznych.

Agencja opracowuje rozwiązania służące odsyłaniu imigrantów i koordynuje wspólne działania dotyczące powrotów, tworzy systemy informacyjne, które umożliwiają płynną wymianę informacji między organami ochrony granic.

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). **NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE**

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

Powstanie Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej służy zoptymalizowaniu aktywności mającej na celu ochronę i kontrolę granic zewnętrznych. Jest odpowiedzialna za zarządzanie granicami zewnętrznymi, zwłaszcza w razie nieprzyjęcia przez państwo członkowskie niezbędnych środków naprawczych wynikających z oceny narażenia lub w przypadku wyjątkowej presji migracyjnej, wskutek której kontrola granic zewnętrznych jest nieskuteczna i naraża strefę Schengen na niebezpieczeństwo. Znajdujące się w trudnej sytuacji granicznej państwo uprawnione jest do skierowania prośby o pomoc techniczną i organizacyjną do Agencji. Frontex współpracuje z organami krajowymi odpowiedzialnymi za ochronę granic zgodnie z zasadą dobrej wiary. Jednocześnie dla utrzymania stałego monitoringu zarządzania granicami zewnętrznymi Agencja oraz organy krajowe są zobowiązane, jak już wspomniano, do wymiany informacji, danych statystycznych i operacyjnych oraz sytuacji i potencjalnych zagrożeń na granicach zewnętrznych.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 września 2016 r. w celu usprawnienia systemu zarządzania granicami powołano Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej, jako następcy Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (znaną wcześniej, jako Frontex). „Powstanie Agencji ma ścisły związek z zaostreżeniem kryzysu Frontexu w 2015 r., kiedy okazało się, że rozmieszczenie funkcjonariuszy i sprzętu zależało od woli ich wysłania przez państwa członkowskie na granicę zewnętrzną, a także od złożenia w tej sprawie formalnego wniosku przez państwa członkowskie” (Balawajder G, 2017, s. 208). Utworzenie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej stanowi jeden ze środków podejmowanych w ramach europejskiego programu w zakresie migracji. Jego celem jest wzmocnienie bezpieczeństwa i zarządzania granicami zewnętrznymi Unii Europejskiej, jako ośrodka zdolności operacyjnej i fachowej zapewniającej praktyczne wsparcie krajowym organom straży granicznej. Składa się z Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz organów krajowych państw członkowskich odpowiedzialnych za zarządzanie granicami, w tym straży przybrzeżnej w zakresie kontroli granicznej. Zgodnie z rozporządzeniem Agencja jest organem Unii Europejskiej posiadającym osobowość prawną. Jest niezależna w podejmowaniu działań operacyjnych i technicznych. Posiada autonomię prawną, administracyjną i finansową. Celem powołania nowego organu było zapewnienie unijnych standardów w zakresie zarządzania na wszystkich granicach zewnętrznych, dzięki stałemu monitoringowi oraz okresowej analizie ryzyka, obowiązkowej

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

 This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). **NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE**

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

ocenie podatności na zagrożenia dla sformułowania i wyeliminowania słabych punktów. Oprócz podstawowych funkcji w wymiarze operacyjnym, inne zadania agencji, jakie warto wskazać, to pomoc w szkoleniach krajowych funkcjonariuszy straży granicznej oraz ustanowienie wspólnych standardów szkoleniowych. Dodatkowo wyróżnić można udział w rozwoju badań mających znaczenie dla kontroli i ochrony granic zewnętrznych.

Agencja zobowiązana jest do przeprowadzania analizy ryzyka, w tym oceny zdolności państw członkowskich do sprostania zagrożeniom i presji na granicach zewnętrznych (Marin L., 2014, s. 83). Kolejna aktywność na rzecz przeciwdziałania zagrożeniom, która jest realizowana przez Agencję, to oceny narażenia, jako obowiązkowy mechanizm oceny podatności na zagrożenia (Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady. Europejska, dnia 15.12.2015 r., COM(2015) 673). „Przeprowadzenie oceny narażenia sprowadza się do zaopiniowania zdolności i gotowości państw członkowskich do ochrony granic zewnętrznych, w tym w sytuacjach zagrożenia związanych z napływem dużej liczby osób na terytorium danego państwa. Agencja monitoruje i ocenia dostępność wyposażenia technicznego, systemów, zdolności, zasobów, infrastruktury, a także odpowiednio wykwalifikowanego i przeszkolonego personelu państw członkowskich, niezbędnych do kontroli granicznej” (Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady. Europejska, dnia 15.12.2015 r., COM(2015) 673). Sporządzenie oceny narażenia odbywa się minimum raz w roku w oparciu o informacje otrzymane od państw członkowskich i oficerów łącznikowych, dotyczące wyposażenia technicznego, personelu, środków finansowych i planów awaryjnych w sytuacji potencjalnego zagrożenia na granicach zewnętrznych. Wyniki przesyłane są do państw członkowskich. W celu wyeliminowania słabych punktów uwypuklonych w ocenie, może być konieczne wydanie zaleceń określających niezbędne środki do podjęcia przez państwa członkowskie w określonym terminie. Wdrożenie ich ma na celu złączenie ryzyka zagrożenia funkcjonowania strefy Schengen.

Monitorowanie zarządzania granicami zewnętrznymi realizowane jest z wykorzystaniem i za pośrednictwem oficerów łącznikowych, którzy oddelegowani są do państw członkowskich. Działają oni w imieniu Agencji, jako łącznicy między organami krajowymi a Agencją. Oficerowie łącznikowi:

- pośredniczą pomiędzy Agencją a organami/instytucjami krajowymi odpowiedzialnymi za zarządzanie granicami,
- monitorują działania podejmowane na granicy państwowej, której przyznano wysoki poziom ryzyka,

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). **NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE**

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

- pomagają państwom członkowskim przygotować plany awaryjne zarządzania granicami,
- składają sprawozdania dyrektorowi wykonawczemu dotyczące zdolności radzenia sobie państw na granicach zewnętrznych,
- monitorują w sytuacji zagrożenia na granicy zewnętrznej, środki przyjmowane przez państwo w sytuacji nie przyjęcia środków naprawczych (Tracz-Dral J., 2017).

Kolejnym narzędziem o charakterze instytucjonalnym mającym na celu przeciwdziałanie zagrożeniom migracyjnym jest Europejska Sieć Patroli (dalej EPN). Zadaniem EPN jest efektywniejsze przechwytywanie nielegalnego przemytu ludzi, narkotyków oraz udzielenie pomocy imigrantom, którzy w związku z nielegalnym przekraczaniem granicy znaleźli się w sytuacji niebezpieczeństwa. „Patrole ograniczają się do wód przybrzeżnych zainteresowanych państw członkowskich. Sieć patrolowa skupia znaczną część już prowadzonych przez państwa członkowskie działań patrolowych. W połączeniu z regularną wymianą informacji powinno to prowadzić do skuteczniejszej kontroli granic morskich i obniżyć powiązane koszty zgodnie z zasadą podziału obciążenia” (MEMO/08/84, Bruksela, dnia 13 lutego 2008 r., s. 2.). Dzięki systemowi jednostki odpowiedzialne za ochronę granic znacznie szybciej reagują na incydenty związane z nielegalną migracją czy przemytem oraz uzyskują więcej informacji o tym, co się dzieje na granicy zewnętrznej UE.

Frontex będąc Agencją o zadaniach kontrolno – policyjnych został umocowany przez Radę Europejską i Parlament do tworzenia Zespołów Szybkiego Interweniowania Kryzysowego (dalej RABIT). Ich przeznaczeniem jest udzielenie wzmocnionej pomocy technicznej i operacyjnej (Matusiak T., 2018). Mechanizm dający zainteresowanym państwom członkowskim prawo zwrócenia się do Agencji Frontex o wsparcie w postaci oddelegowania na granicę RABIT w celu wspomoczenia działań organów ochrony granicy państwa wnioskującego utworzony została mocy Rozporządzenia (WE) Nr 863/2007 w sierpniu 2007 r. Zaangażowanie zespołu jest uzasadnione w sytuacji „naglej, wyjątkowej presji takiej jak, np. masowy napływ obywateli państw trzecich usiłujących przedostać się na terytorium danego państwa nielegalnie” (Doliwa-Klepacka A., 2016, s. 436). Są to działania mające na celu wsparcie państw członkowskich UE w sytuacji niespodziewanych i licznych ruchów migracyjnych. Zespół szybkiej interwencji na granicy wyposażony jest w szerokie uprawnienia organów ścigania, których celem jest wspieranie państw członkowskich w obliczu nadmiernego przepływu nielegalnych imigrantów (Piechowicz M., 2018, s. 97).

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

 This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

W skład zespołów RABIT wchodzi przeszkoleni funkcjonariusze organów odpowiedzialnych za zarządzania granicami, tj. straż graniczna, funkcjonariusze policji oraz urzędnicy służb imigracyjnych w państwach członkowskich. Zespoły mają zagwarantować wnioskującym państwom pomoc operacyjną w sytuacjach nagłych, pod presją, tj. zwianych z masowym napływem migrantów. Dyrektor Wykonawczy Agencji Frontex podejmuje decyzję o oddelegowaniu zespołów, postanawiając o tym w terminie nie dłuższym niż 5 dni od zgłoszenie. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) 863/2007 „członkowie zespołów mogą wykonywać wszelkie zadania i korzystać z wszelkich uprawnień w zakresie odprawy granicznej lub ochrony granicy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 562/2006”.

Operacje Frontexu, w przeciwieństwie do innych, na co zwraca uwagę M. Piechowicz, oparte są na koncepcji tzw. obowiązkowej solidarności. Implikuje to obowiązek państwa członkowskiego do uczestnictwa w podjętych działaniach. Kwestie finansowania i wyposażenia zespołu są realizowane na poziomie ponadnarodowym, a podczas pracy członkowie zespołu noszą opaskę z insygniami UE. Zostało to zinterpretowane, jako „istotne odejście od tradycyjnej i wyłącznej kompetencji państw członkowskich” (Piechowicz M., 2018, s. 97). Wykonując zadania korzystają z uprawnień jedynie na polecenie, w obecności funkcjonariuszy straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego. Członkowie zespołów noszą własne umundurowanie, tj. obowiązujące w państwie członkowskim, z którego pochodzą. Są uprawnieni do użycia siły, posługiwania się bronią służbową, amunicją i sprzętem, za zgodą rodzimego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego, w obecności funkcjonariuszy straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego i zgodnie z prawem krajowym przyjmującego państwa członkowskiego.

Chcąc wskazać najważniejsze instrumenty używane przez organy UE, które chronią przestrzeń wolności bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz oddziałują na system zarządzania granicami, należy wyszczególnić Europejski system nadzoru granic (dalej Eurosur). Został utworzony na mocy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2013 r. a jego ramy zostały ograniczone do państw Unii Europejskiej i strefy Schengen posiadających zewnętrzne granice lądowe lub morskie. Stanowi on element europejskiego systemu kontroli granicznej, który wspomaga sukcesywną modernizację krajowych systemów nadzoru. „Głównym celem jest zapobieganie nieautoryzowanemu przekraczaniu granicy, bieżące monitorowanie transgranicznych ruchów migracyjnych, prowadzonych działań przeciwko przestępczości oraz stworzenie wspólnego środowiska wymiany informacji między właściwymi organami

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). **NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE**

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

krajowymi” (Piechowicz M. 2018, s.97). Suplementarnymi działaniami jest wsparcie dla ofiar handlu ludźmi, czyli osób, które w związku z procederem niezgodnie z prawem przekroczyły granicę (Takle M. 2012, s. 288). „Rozporządzenie ustanowiło wspólne ramy dla wymiany informacji i współpracy między państwami członkowskimi a agencją Frontex, służące poprawie znajomości sytuacji i zwiększonej zdolności reagowania na granicach zewnętrznych państw członkowskich Unii Europejskiej pod kątem wykrywania i zwalczania nielegalnej migracji i przestępczości transgranicznej oraz zapobiegania im, a także przyczyniała się do ochrony i ratowania życia imigrantów” (Balawajder G., 2017, s. 215).

Zgodnie z treścią rozporządzenia, w państwach utworzono centra koordynujące i zbierające dane wewnątrz poszczególnych państw przy pomocy nowoczesnych środków przekazu, tj. satelity, programy raportowania jednostek morskich. Informacje przekazywane są do Frontexu i Eurosuru. Powołując Eurosur, Unia Europejska przygotowywała się instytucjonalnie do przeciwdziałania nielegalnej migracji i przestępczości transgranicznej. „Każde państwo członkowskie wyznacza, prowadzi i utrzymuje krajowy ośrodek koordynacji, który służy koordynacji i wymianie informacji między wszystkimi organami prowadzącymi działania w zakresie ochrony granic zewnętrznych na poziomie krajowym, a także z pozostałymi krajowymi ośrodkami koordynacji oraz z agencją. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o utworzeniu swojego krajowego ośrodka koordynacji, a następnie Komisja przekazuje tę informację pozostałym państwom członkowskim i agencji” (Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1052/2013).

Eurosur gwarantuje narzędzia pozwalające na identyfikowanie i przechwytywanie przemytu ludzi i towarów. Dzięki systemowi, instytucje chroniące granice mają możliwość szybszej reakcji na incydenty związane z nielegalną migracją czy przemytem. Uzyskają też więcej informacji na temat tego, co dzieje się na zewnętrznych granicach UE. System blisko współpracuje z agencją Frontex, co determinuje pełne monitorowanie aktywności migrantów na zewnętrznych granicach UE.

Eurosur jest systemem wymiany informacji, umożliwiającym „dzielenie się nimi w czasie rzeczywistym. Udostępnione dane mogą składać się z informacji dotyczących wypadków na zewnętrznych granicach lądowych i morskich UE, statusu i pozycji patroli i małych statków, jak również raportów analitycznych i wywiadowczych (na przykład na zmienionych trasach migracyjnych) lub nowych metodach stosowanych przez handlarzy ludźmi lub narkotyków” (Piechowicz M., 2018, s. 97). Dane są później wykorzystywane do ustalenia zdjęć sytuacyjnych na poziomie krajowym i europejskim,

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). **NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE**

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

oraz przygranicznego szkicu sytuacyjnego (Rijpma J., Vermeulen M., 2015, s. 454. Do celów wymiany informacji i współpracy w dziedzinie ochrony granic i z uwzględnieniem istniejących mechanizmów współpracy państwa członkowskie i agencja korzystają z ram Eurosur-u, składających się z następujących elementów:

- krajowych ośrodków koordynacji,
- krajowych obrazów sytuacji,
- sieci komunikacyjnej,
- europejskiego obrazu sytuacji,
- wspólnego przedgranicznego obrazu sytuacji,
- wspólnego stosowania narzędzi nadzoru.

Frontex jest odpowiedzialny za utrzymanie sieci informacyjnej i pełni kluczową rolę w funkcjonowaniu Eurosur. Wykorzystując zgromadzone dane oraz na podstawie danych przekazanych w postaci krajowego obrazu sytuacyjnego Agencja „monitoruje stan rzeczywisty na granicach zewnętrznych UE, a także tworzony jest obraz sytuacyjny bliskiej przygraniczy” (Piechowicz M., 2018, s. 97). Zbiór informacji rekomenduje poziom oddziaływania konkretnego zagrożenia na stan bezpieczeństwa poddanego analizie odcinka granicy.

Według unijnej komisarz ds. wewnętrznych Cecilii Malmstroem „walka z przemytem narkotyków, handlem ludźmi, ale też ratowanie imigrantów jest w dużym stopniu uzależnione od terminowej wymiany informacji i koordynacji działań między krajowymi i europejskimi agencjami – EUROSUR zapewnia ramy takiej współpracy – oświadczyła Malmstroem” (Uruchomiono Europejski System Nadzoru Granic EUROSUR). Zgodnie z komunikatem Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z 2015 r. wprowadzenie Eurosur znacznie poprawiło orientację sytuacyjną na granicach zewnętrznych i terenach przygranicznych. Komisja przyjęła podręcznik Eurosur, w którym szczegółowo opisano zadania krajowych odcinków koordynacyjnych, sposób zarządzania zasobami oraz personelem w tym krajowe systemy nadzoru granic. Scharakteryzowano również sposób wymiany informacji między ośrodkami koordynacyjnymi i Frontexem, na temat zdarzeń i działań wywiadowczych. Podręcznik określa również wytyczne techniczne w zakresie zarządzania siecią komunikacyjną Eurosur oraz informacjami niejawnymi.

Wnioski

Wprowadzenie obszaru swobodnego przemieszczania się obliuguje do zagwarantowania harmonijnej i restrykcyjnej konwencji zarządzania bezpieczeństwem granic, które

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

realizowane jest zgodnie z zasadą wspólnej odpowiedzialności krajów członkowskich. Wyzwania związane z mobilnością wymagają współdziałania wszystkich zainteresowanych podmiotów. Niezbędne w związku z tym są standardy unijne oraz jednolity system odpowiedzialności za zarządzanie granicami. „Strefa Schengen bez granic może istnieć jedynie pod warunkiem, że zagwarantujemy skuteczne zabezpieczenie i ochronę jej granic” (Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady COM (2015) 673 final). W roku 2015 w Europejskim programie w zakresie migracji (COM (2015) 240 final.), Komisja zwróciła uwagę na konieczność wspólnej dbałości o bezpieczeństwo obszaru Schengen odnosząc się do art. 77 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który stanowi, iż niezbędne jest „stopniowe wprowadzenie zintegrowanego systemu zarządzania granicami”, który zapewni stan bezpieczeństwa wewnętrznego UE i tym samym państwom członkowskim. Według Komisji Europejskiej podstawą systemu jest „stały mechanizm zapobiegania sytuacjom kryzysowym, polegający na ustawicznym monitorowaniu zdolności państw członkowskich, w tym poprzez solidną i regularną analizę ryzyka” (COM (2015) 240 final.).

Rozwiązania instytucjonalne, prawne funkcjonujące w kontekście ochrony granic UE i współpracy policyjnej to jeden z najbardziej zaawansowanych obszarów współdziałania w ramach UE/stery Schengen. Jednakże problematyka ochrony granic wewnętrznych to kategoria, której rozwiązania na szczeblu UE skorelowane są w zasadniczy sposób ze współpracą państw posiadających wspólny obszar transgraniczny. Treść współdziałania wyznaczona jest specyfiką granicy oraz wynikających z niej wyzwań. Kryzys migracyjny ukazał niedoskonałość funkcjonującego systemu ochrony granic. Pomimo rozwiniętej struktury instytucjonalnej, normatywnej i technicznej, nie udało się skutecznie chronić terytorium Unii Europejskiej. Efektem impasu w obszarze napływu imigrantów było podjęcie przez instytucje Unii Europejskiej inicjatyw mających na celu uczynienie systemu zarządzania granicami sprawniejszym. Priorytetem było przywrócenie zaufania obywateli w kwestii ochrony europejskich granic zewnętrznych oraz zagwarantowanie integralności strefy Schengen, będącej obszarem swobodnego przepływu bez granic wewnętrznych.

Literatura przedmiotu:

1. BALAWAJDER, G., (2017). Instytucja granic zewnętrznych Unii Europejskiej a zapewnienie bezpieczeństwa państw członkowskich w warunkach współczesnego kryzysu migracyjnego, *Pogranicze. Polish Borderlands Studies*, nr 5/2017.

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

 This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

2. DOLIWA-KLEPACKA, A., (2016). Współpraca organów władzy wykonawczej w Polsce z Frontex-em w zakresie zarządzania i ochrony granicy zewnętrznej Strefy Schengen, *Białostockie Studia Prawnicze*, nr Z.20/B/2016.
3. DOMAGAŁA, M., (2011). Geopolityczny wymiar Europejskiej Polityki Sąsiedztwa. Inwazja unijnego świata na peryferie i inne systemy-światy, *Przegląd Geopolityczny*, nr 3/2011.
4. KRUPA, A., TANDERA-WAŁASZCZUK, H., (2009). *Działania Unii Europejskiej na rzecz przeciwdziałania zjawisku nielegalnej imigracji*, [w:] *Ewolucja i ocena funkcjonowania trzeciego filaru Unii Europejskiej*, Tendara-Właszczyk H. (red.), Polskie Towarzystwo Ekonomiczne, Kraków.
5. MATUSIAK, T., (2018). *Front ex*, <http://uniaeuropejska.org/frontex/> (data dostęp: 15.11.2018).
6. MARIN, L., (2014). *Protecting the EU's Borders from Fundamental Rights? Squaring the Circle Between Frontex's Border Surveillance and Human Rights*, [w:] *Freedom, Security and Justice in the European Union: Internal and External Dimensions of Increased Cooperation after the Lisbon Treaty*, R. L. Holzhaecker, P. Luif (red.), New York–London.
7. MORACZEWSKA, A., (2006). Kontrola i zarządzanie granicą zewnętrzną Unii Europejskiej, [w:] Olszewski E., Kuczerpa M. (red), *Wspólny obszar wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości Unii Europejskiej a problem migracji*, Chełm 2006.
8. PIECHOWICZ, M., (2018). Rola Frontex w zarządzaniu przestrzenią wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości UE, *Przegląd Polityczny*, nr 2/2018.
9. RIJPM, J., VERMEULEN, M., (2015). EUROSUR: saving lives or building borders?, *European Security*, vol. 24 nr 3/2015.
10. SZACHOŃ-PSZENNY, A., (2018). Granice strefy Schengen a granice Unii Europejskiej – uwarunkowania normatywne, *Pogranicze. Polish Borderlands Studies*, NR 6/2018.
11. TAKLE, M., (2012). The Treaty of Lisbon and the European Border Control Regime, *Journal of Contemporary European Research*, vol. 8, nr 3/2012.
12. TENDERY-WŁASZCZUK, H.,(red.), (2009). *Ewolucja i ocena funkcjonowania trzeciego filaru Unii Europejskiej*, Polskie Towarzystwo Ekonomiczne, Kraków.
13. TRTBULSKA, J., (2016). *Proces zarządzania kryzysowego w przeciwdziałaniu i zwalczaniu zdarzeń o charakterze terrorystycznym*, [w:] *Reagowanie na zamachy terrorystyczne. Wybrane zagadnienia*, Stelmach J. (red.), Difin, Warszawa.
14. TRACZ-DRAL, J., (2017). *Europejska Straż Graniczna i Przybrzeżna*, Kancelaria Senatu. Biuro Analiz i Dokumentacji, opracowanie tematyczne OT-651, styczeń 2017, https://www.senat.gov.pl/gfx/senat/pl/senatopracowania/147/plik/ot-651_do_internetu.pdf, (data dostępu: 05.06.2018).
15. *Uruchomiono Europejski System Nadzoru Granic EUROSUR*, <https://fakty.interia.pl/swiat/news-uruchomiono-europejski-system-nadzoru-granic-eurosur,nId,1067377> (data dostępu: 10.11.2018 r.).

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). *NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE*

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

Źródła prawa:

16. TRAKTAT o Unii Europejskiej podmisaniu 7 lutego 1992r. https://europa.eu/european-union/sites/europa.eu/files/docs/body/treaty_on_european_union_en.pdf.
17. TRAKTAT Amsterdamski zmieniający Traktat o Unii Europejskiej, Traktaty ustanawiające Wspólnoty Europejskie oraz niektóre związane z nimi akty prawne z 2 października 1997 r. (Dz. Urz. z 2004 r., Nr 90, poz. 864/31).
18. TRAKTAT z Lizbony zmieniający Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską z dnia 13 grudnia 2007 r. (Dz. Urz. nr 203, poz. 1569).
19. ROZPORZĄDZENIE Rady (WE) 2252/2004 w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez Państwa Członkowskie (Dz. Urz. UE L 385 z 29.12.2004).
20. ROZPORZĄDZENIE (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. U. L 105).
21. ROZPORZĄDZENIE (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007r. ustanawiające mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 w odniesieniu do tego mechanizmu i określające uprawnienia i zadania zaproszonych funkcjonariuszy (Dz. Urz. L 199).
22. ROZPORZĄDZENIE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające europejski system nadzorowania granic (EUROSUR) nr 1052/2013 (Dz. Urz. UE.L.295.11).
23. ROZPORZĄDZENIE Rady (WE) 2725/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczącego ustanowienia systemu Eurodac do porównania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji dublińskiej (Dz. Urz. WE L 316).
24. ROZPORZĄDZENIE Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1168/2011 z dnia 25 października 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz. Urz. L 304/1).
25. ROZPORZĄDZENIE Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1953 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie ustanowienia europejskiego dokumentu podróży do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich oraz uchylające zalecenie Rady z dnia 30 listopada 1994 r. (Dz. Urz. L 311/13).
26. DYREKTYWA Rady 2009/50/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji (Dz. Urz. UE L 155/17).
27. DYREKTYWA Rady 2009/50/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji (Dz. Urz. UE L 155/17).

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

 This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

28. DYREKTYWA Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE z dnia 13 grudnia 2011r. w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim, Dz. Urz. L 343/1.
29. DYREKTYWA Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/36/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu zatrudnienia w charakterze pracownika sezonowego (Dz. Urz. L 94).
30. DYREKTYWA Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/66/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa (Dz. Urz. L 157/1).
31. DYREKTYWA Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (Dz. Urz. L 132).
32. DYREKTYWA Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępująca decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW (Dz. Urz. L 101).
33. DYREKTYWA Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub wcześniej byli przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi organami (Dz. Urz. L 261).
34. DECYZJA Rady z 2004 r. w sprawie utworzenia Systemu Informacji Wizowej (Visa Information System - VIS) (Dz. Urz. UE L 213 z 15.06.2004).
35. DECYZJA Komisji 2006/752/WE z dnia 3 listopada 2006 roku ustanawiającą lokalizację Systemu Informacji Wizowej (VIS) w fazie jego rozwoju (Dz. Urz. UE L 305 z 4.11.2006, Dz. Urz. UE L 305 z 4.11.2006).
36. DECYZJA Komisji 2006/648/WE z dnia 22 września 2006 roku ustanawiającą specyfikacje techniczne dotyczące norm przyjętych dla cech biometrycznych na potrzeby Wizowego Systemu Informacyjnego (Dz. Urz. UE L 267 z 27.09.2006).
37. DECYZJA Rady z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie ustanowienia bezpiecznej internetowej sieci informowania i koordynowania dla służb imigracyjnych Państw członkowskich ICONet (Dz. Urz. L 83/48).
38. DYREKTYWA Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz. Urz. L 348/98).

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacja Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). *NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE*

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

39. ZALECENIE Komisji (UE) 2017/2338 z dnia 16 listopada 2017 r. ustanawiające wspólny „Podręcznik dotyczący powrotów” przeznaczony do stosowania przez właściwe organy państw członkowskich wykonujące zadania związane z powrotami (Dz. Urz. L. 339/83).
40. REZOLUCJA Parlamentu Europejskiego w sprawie Europejskiej Strategii Bezpieczeństwa z 9 lutego 2006r., (2004/2167 (INI)) (Dz. Urz. C 33E).
41. KONWENCJA Wykonawcza do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. nr L 239 22/09/2000).
42. KONWENCJA Wykonawcza do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. (Dz. Urz. L 139/19).
43. KONWENCJA Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów Europejski Program w zakresie Migracji COM (2015) 24 final.
44. KOMUNIKAT Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady. Europejska straż graniczna i przybrzeżna oraz skuteczne zarządzanie granicami zewnętrznymi UE, Strasburg, dnia 15.12.2015 r., COM(2015) 673.
45. KOMUNIKAT Komisji w sprawie priorytetów politycznych w walce z nielegalną imigracją obywateli państw trzecich, Bruksela, dnia 19.7.2006 KOM(2006) 402 wersja ostateczna.
46. KOMUNIKAT Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Rady, Zarządzanie migracją we wszystkich jej aspektach. Postępy w ramach europejskiego programu w zakresie migracji, Bruksela, dnia 4.12.2018 r. COM(2018) 798 final.
47. KOMUNIKAT Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Globalne podejście do kwestii migracji i mobilności, Bruksela, dnia 18.11.2011 KOM(2011) 743 wersja ostateczna, Bruksela dnia 8.11.2011.
48. COMMUNICATION from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions a European, Program migracji, COM (2015) 240 final.
49. KOMUNIKAT Komisji do Parlamentu Europejskiego i rady, Europejska straż graniczna i przybrzeżna oraz skuteczne zarządzanie granicami zewnętrznymi UE, Strasburg 15.12.2015r., COM (2015) 673 final.
50. COMMUNICATION from the Commission to the Council and the European Parliament towards integrated management of the External Borders of the member states of the European Union, Com (2002) 233 final.
51. KOMUNIKAT Komisji z 19 lipca 2006 r. w sprawie priorytetów politycznych w walce z nielegalną migracją obywateli państw trzecich, KOM (2006) 402 wersja ostateczna.

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

 This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)

52. „PLAN działania w dziedzinie dobrych praktyk, standardów i procedur dotyczących zwalczania i zapobiegania handlu ludźmi” U plan on best practices, standards and procedures for combating and preventing trafficking in human beings The EU plan is aimed at strengthening the commitment of the EU, and the Member States to prevent and fight trafficking in human beings, 2005/C 311/01.
53. PLAIN zarządzania granicami zewnętrznymi krajów członkowskich Unii Europejskiej Wzmacnianie zewnętrznych granic UE, <https://www.consilium.europa.eu/pl/policies/strengthening-external-borders/> (dostęp:10.11.2018).
54. UNIJNY PLAN działania na rzecz zwalczania przemytu migrantów na lata 2015-2020” <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52015DC0285&from=PL>, (dostęp: 5.05.2019).
55. POLITYKA MIGRACYJNA, <http://www.europarl.europa.eu/factsheets/pl/sheet/152/polityka-imigracyjna> (dostęp: 10.11.2018).
56. AGENCJA FRONTEX: ocena i dalszy rozwój, MEMO/08/84, Bruksela, dnia 13 lutego 2008 r., s. 2.

ISSN 2543-7097 / E-ISSN 2544-9478

© 2019 /Published by: Międzynarodowy Instytut Innowacji Nauka-Edukacja-Rozwój w Warszawie, Polska

This is an open access article

under the CC BY-NC license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)

Lubimow J., (2019). NORMATYWNY I INSTYTUCJONALNE UJĘCIE PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM MIGRACYJNYM W UE

International Journal of Legal Studies, 2(6)2019: 367 - 388

[DOI: 10.5604/01.3001.0013.7424](https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.7424)